

Dobro je vedeti, ko je v družini nekdo hudo bolan ali ko nekdo umre

Sorodnikom, svojcem in vsem, ki ste imeli rajnega/rajno radi, izrečem sožalje v imenu župnije in Cerkve.

Cerkveno pravo (kan. 1176 ZCP) naroča, da je treba rajnim vernikom poskrbeti cerkveno pogrebno opravilo. S tem Cerkev rajnim duhovno pomaga, izkazuje spoštovanje njihovim telesom in živim prinaša tolažbo upanja.

Če je kdo nevarno bolan, pokličemo duhovnika. Če kdo umira, mu prižgemo blagoslovljeno svečo. To je luč, ki sveti ob mrtvaškem odru in jo potem tudi nesemo pri pogrebu pred duhovnikom. Na mizico ob mrtvaškem odru postavimo tudi križ ali sveto podobo in blagoslovljeno vodo, ki nas ob kropljenju spomni krstnega dostojanstva. Ob mrliču naj verniki molijo molitve za rajne – po slovenski navadi so to vsaj vsi trije deli rožnega venca. Za molivca lahko naprosimo soseda ali sorodnika.

Pogreb se prijavi čim prej po potrjeni smrti, vsekakor prej kot se o datumu in uri pogreba dogovarjate s pogrebnimi službami. Kdor pride prijaviti pogreb mora vedeti naslednje **podatke**: ime, priimek, dekliški priimek, stan, vera, poklic, datum smrti, predlagan datum in ura pogreba, kraj bivanja, kraj smrti, priimek in ime soporočenca, priimka in imeni staršev, datum in kraj rojstva, vzrok smrti, kdo in kdaj mu je podelil zadnje zakramente (spoved, maziljenje, sveto popotnico), kako je živel s Cerkvijo, ali je hodil vsaj za Veliko noč k spovedi in k obhajilu, ali je redno vsako nedeljo hodil k maši ter kje želite sveto mašo za osmi dan in za trideseti dan. Ob vpisu imena je prav, da duhovniku malo poveste o življenju pokojnika, o tem, koliko otrok je imel, o posebnih darovih, posebni vlogi v Cerkvi, če je bil ključar, član ŽPS ali kaj podobnega.

Račun za stroške pogreba običajno uredimo, ko je sveta maša za osmi dan.

Stroški pogreba: pogrebni obred 29 EUR, pogrebna maša 19 EUR, 8. dan 17 EUR, 30. dan 17 EUR. Skupaj: 82 EUR. Prispevek za pogrebne ceremonijerje (20 EUR) in prispevek za strežnike (10 EUR na strežnika) se poravnava župniku. Za tiste, ki so živeli na podružnicah, je zvonjenje na podružnici (zvonarjem na podružnicah poravnajo stroške svojci sami). Če kdo zadnja leta ni živel v župniji, niti ne bo v župniji pokopan, zanj v župniji ne zvonimo. Zvonjenje, ki kliče vso župnijsko družino k molitvi za rajnega, je ob dogovorjenem času trikrat po tri minute.

Strežniki: Pri pogrebu strežejo strežniki iz vasi – soseske, kjer je pokojnik živel oz. strežniki, ki so v tistem tednu dežurni.

Bralci beril: Tisti, ki organizira pogreb, je prav, da poskrbi za nekoga, ki bo bral berilo pri pogrebni sveti maši. Ta se javi pred pogrebom v zakristiji.

Za **petje** pri vežici, pri grobu, ali za petje med sveto mašo se svojci sami dogovorijo z voditeljem zbora.

Sveto obhajilo: Kot pri vsaki sveti maši je hvalevredno, da tudi pri pogrebnem pristopimo k svetemu obhajilu. Posebej sveto obhajilo takrat lahko darujemo za pokojnika. Nikoli pa ni dovoljeno pristopiti k sv. obhajilu nepripravljen, v smrtnem grehu. Sorodniki, ki bi radi pristopili k obhajilu, pa se ne čutijo pripravljene, ker so v smrtnem grehu ali ker že več kot leto dni niso bili pri spovedi, naj se dogovorijo z duhovnikom, da jih bo še pred pogrebom spovedal.

Namesto cvetja, ki hitro ovane, bi si gotovo pokojni želel kakšen trajnejši spomin. Radi **darujemo v dobrodelne namene**, za cerkev, za misijone, za nove duhovne poklice (semenišče), Karitas itd. K takemu spominu nagovorimo tudi sorodnike. Dar se objavi v župnijskem oznanilu, če darovalec temu ne nasprotuje. Lahko tudi sami sestavite besedilo za objavo.

Skrb za grobove. Grob je neka vez med tostranstvom in onostranstvom. Grob je svet prostor, zato je temu primerno urejen. Kristjanov grob je zaznamovan s križem. Kadarkoli pridemo h grobu, za naše rajne pomolimo,

Dobro je vedeti, ko je v družini nekdo hudo bolan ali ko nekdo umre

radi tudi prižgemo svečko, ki je znamenje naše vere v večno življenje. Če nalagamo na grobove veliko sveč, pa gre za potrato, ki zastruplja zrak in polni smetišča.

Pred pogrebom svojci poskrbijo, da bo **cerkev sv. Jerneja** primerno okrašena in dostojna za sveto mašo. Po pogrebu pa prosim, da cerkev vsakokrat vsaj malo počistite, ker za to delo nimamo posebne službe v župniji (metle in pribor je za glavnim oltarjem). Čiščenje odpade v Otaležu, Novakih, Šebreljah in Jagrščah, ker je tam pogreb v župnijski cerkvi.

Pogrebni obred se začne pred mrliško vežico. To pomeni, da do dogovorjene ure že postavimo cvetje na voziček oziroma določimo nosilce cvetja in zapremo krsto. Pogrebci, takoj ko pristopi duhovnik, pripeljejo krsto pred vežico. Tu je mogoča najprej pesem žalostinka in poslovilni govor. Pesem in poslovilni govor naj ne bosta v nasprotju z verskim značajem pogreba. Po molitvah se zvrstimo v sprevod:

Spredaj gre križ, sledi državna zastava. Za tem druge zastave, prapori in simboli, nato pevci, godba, častna četa. Za njimi cvetje, nato nosilec luči. Potem pred krsto/žaro duhovnik s spremstvom. Za krsto/žaro gredo najožji sorodniki in drugi udeleženci pogrebni obredov. Med sprevodom naj vlada tiha molitev, h kateri nas kliče glas zvonov v zvoniku.

Pri cerkvenem obredu gredo vsi pogrebci in vse zastave in simboli v cerkev, razen če kdo iz osebnih oz. protiverskih razlogov tega ne more narediti. Pogrebci so častna straža, zato jih poiščemo med verniki, da se v cerkvi primerno obnašajo in med mašo ne bežijo iz cerkve. Zastave in prapore spremstvo odloži na primerno mesto v cerkvi. Državna zakonodaja Republike Slovenije in občinski odloki nam tega ne prepovedujejo. Zaradi spoštovanja častno spremstvo v cerkvi sname pokrivala, čeprav so ta del uniforme.

Duhovniki praviloma v cerkvi ne pripovedujejo življenjepisa ampak razlagajo evangelij in budijo upanje v večno življenje. Pred poslednjim priporočanjem se lahko zvrstijo v cerkvi še drugi govori. Posebno ob slabem vremenu je to morda najprimernejši kraj za dostojno krščansko slovo. Kdor vpraša za cerkveni pogreb, poskrbi, da je tudi nagovor v skladu z vero in življenjsko izbiro pokojnika. Nekulturno, gotovo pa nekrščansko, je med sveto mašo ostati zunaj cerkve, govoriti, kaditi in se s tem posmehovati pokojnikovi veri. Ves človek, tudi njegova vera, je vredna časti in spoštovanja.

Po končanih molitvah v cerkvi in sveti maši (če je pogreb z mašo), se v enakem redu odpravimo iz cerkve do groba. Duhovnik blagoslovi prazen grob, nato moli med spuščanjem krste. Ta del obreda se dogaja v sveti tihoti, zato naj bo dobro pripravljen, da ne bo potrebe po dodatnem dogovarjanju med samim obredom.

Po končanih molitvah je mogoče uvrstiti še govor ob odprtem grobu, pesem, godbo ali trobento. Če le more, duhovnik počaka do konca, da krsto še enkrat pokropi z blagoslovljeno vodo. Tudi vsi pogrebci lahko pokropijo krsto z blagoslovljeno vodo ali se drugače primerno poslovijo. Med sprevodom zvonijo cerkveni zvonovi. V domači cerkvi pa se zvonovi oglasijo ob naznanitvi pogreba, vendar ne pred dogovorom z duhovnikom, da bo pogreb res cerkven. Cerkveno pravo namreč ne omogoča vsem cerkvenega pogrebne opravila.

O vseh pesmih, nastopih, prilagoditvah in govorih naj prijavitelj pogreba pokopovalca – duhovnika obvesti preden le-ta pristopi za pogreb.

Navodila so zapisana, da bi obred slovesa čim lepše potekal in da se kaj ne pozabi. Kajti pomembno je, da se žalujoči lepo poslovimo in da nam slovo od najdražjih ostane v lepem spominu.